

DERGİ İÇİN

-ŞİİR-
-KARİKATÜR-
-DENEME-
-HABER-
-ARAŞTIRMA-
-ANKET-

VE HER TÜRLÜ
KATKILARINIZI ISRARLA
BEKLİYORUZ

Bülteninizde kullanmak üzere kesebilirsiniz

DERGİ İLE İLGİLENMEK İSTEYEN ARKADAŞLAR

GENEL TOPLANTIYA KATILMANIZI
BEKLİYORUZ.

TARİH: 22 MART 1990 PERŞEMBE

SAAT: 12:40

VER: G-112

BÜYÜK İFŞAAT !

Yoğun istek üzerine Motor Hamdi'nin kimlik kartını
açıklıyoruz.

- * Gerçek adı: Hamdullah Lagrange
- * Doğum tarihi: 1 Nisan 1957
- * Doğum yeri: Cenevre (içinden)
- * Baba adı: Giovanni Makov
- * Ana adı: Pembegül
- * Öğrenim durumu:

İlk, orta ve lise dışardan
B.S. - Mak. Müh.
M.S. - Mak. Felsefe
Ph.D.- Mak Psikoloji

- * Bıyık: Kaytan
- * Boy: 158 cm (hala uzuyor)
- * Ağırlık: 79 kgf
- * Göz rengi: Kırçılıklı ele
- * Saç rengi: Koyu siyah
- * Tik: Konuşurken burun delikleri şişmesi
- * Medeni durumu: Bekar ve sekiz gariban babası
- * Bildiği diller: Sümerce, Fransızca, İngilizce, Türkçe (az)
- * Hobileri: Geri geri yürümek, ağzı açık denize bakmak, röntgen filmi seyretmek.
- * Fobi: Aqualaustrophobia (su içerken boğulma korkusu)
- * Beğendiği yemekler: Kapuska, havyar, ebeğümeci
- * Beğendiği artistler: Meryl Streep, Hadi Çaman
- * Beğendiği Yazarlar: Beer ve Johnson
- * Çaldığı enstrüman: Ördek aylama düdüğü
- * Sevdği hayvanlar: Parslan, çeçe sineği

ODTÜ

1956

MAKİNA

1957

MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ DERGİSİDİR
SAYI 2
ŞUBAT-MART 1990

SÖYLEŞİ

Bu sayıdaki konumuzu, 21 yıl önce ODTÜ Makina Mühendisliği Bölümü tarafından yapımı ve denemeleri başarıyla gerçekleştirilen ORDOT roket projeleri oluşturuyor. Konuyla ilgili olarak, ORDOT projeleri başkanlığını yapmış, bölümümüz öğretim üyelerinden Prof.Dr. Nuri Sargal ile yaptığımız bu söyleşiyi ilgiyle okuyacağınızı umuyoruz.

ORDOT PROJESİ SONUÇSUZ KALDI

BAŞYAZI

Sonunda Makina Bölümü bir dergi kazandı. İlkini yayınlamalı iki aydan fazla oluyor. Bu da ikinci sayımız. Dileğimiz bundan sonraki sayıların aksamadan, amaçladığımız ayda bir sıklıkla yayınlanması.

Biz dergimizi çok sevdik ama insan sevdiklerine karşı acımasız da olur. Yanlış, eksiği daha bir gözüne batar, kimsenin görmediğini görür onda, eleştirir de eleştirir:

* Yazıların okunurluğu kötü idi.

* Kağıt ucuz ve biraz dikkat çekici olsun dedik. Bir baktık pembesi biraz çiğ durdu.

* İnce kağıt, basıma elverişsizdi.

* Derleyebildiğimiz kadar yazı derledik. Çok fazla birşey bulamadık.

Öğrenci arkadaşlarımız ilk sayının önemli bir kısmını

Devamı 2.sayfada

Yıl 1969 ilk Türk roketinin denemesi yapıldı ... Hava Kuvvetleri ve ODTÜ üç yılda ilk Türk roketini yaptı ... İlk denemesi başarı ile sonuçlanan ORDOT rampadan fırlatıldıktan dört saniye sonra gözden kaybolmuştur... İkinci deneme ve başarı... ORDOT-II'de fırlatıldı... Şimdiye kadar yapılan denemeler için 140000 lira harcandı ... ORDOT-II ODTÜ arazisinin güney batısında büyük bir başarıyla atılmıştır ...

22-30 Haziran 1969 tarihli Milliyet gazetelerinin manşetlerinden alınmıştır.

İÇİNDEKİLER

Haberler	s. 2
Sayılarla Mak..	s. 2
Biraz Renk...	s. 3
"Advisor" ...	s. 3
Şiirler	s. 4
Aynasız Yazı	s. 5
Poster	s. 6
Gülmece	s. 10
Büyük İfşaat	s. 12

Sayın Sargal, ORDOT projelerinin içeriği nedir? Oluşumu ve gelişimi hakkında bilgi ver misiniz?

- Bu çalışmaların başlangıcı çok geriye gidiyor. Ben askerliği yedek subay olarak Genel Kurmay Başkanlığında, ARGE'de (Araştırma Geliştirme Dairesi) yaptım. Biz orada, şimdi modern bilgisayarlarla yapılan, o zaman ise elle yaptığımız "harp oyunları" tabir edilen bir uygulama üzerinde çalıştık. Burada Türkiye'nin bir savaş anında en iyi şekilde nasıl korunabileceğini ve olası bir saldırıda nerelerin zayıf noktalar olduğunu inceliyorduk. Bunları yaparken, Trakya'nın

Devamı 8. sayfa

DERGİ
Makina Mühendisliği Bölümü
Orta Doğu Teknik Üniversitesi
06531 Ankara

Mr. Murat Erkilet
Von Karman Institute for Fluid Dynamics
Chaussee De Waterloo, 72
1540 Rhode-St-Genese
Belgique- BELÇİKA

UÇAK İLE
AIR MAIL

Başyazı

hazırladılar. Bölümümüz sekreterleri yazıları bilgisayara geçtiler. Kendilerine, özellikle bayan Müveyle Özari'ya onca uğraşın içinde gösterdikleri özveri için hepimiz adına sonsuz teşekkür.

Bilgisayar yazılımını kullanmayı öğrenmek, tüm sayfaların tek tek tasarımı yapmak, baskıya hazırlamak, ufak tefek ayrıntılarla başa çıkmak bir haftamızı aldı. Önemli olan ne olursa olsun ilk sayıyı çıkartmaktı, nasıl olacağı, nasıl yürüyeceği sürece bırakılmıyordu. Bu bir iletişim, katılım, paylaşım ortamıydı ve ortamın nasıllığını belirleyecek yine o ortamı paylaşacak olanlar yani, "Makinacılar" dediğimiz sizlerdiniz. Bu durumda ilk sayının temel işlevi; sizleri böylesi bir ortamın varlığından haberdar etmek, olabildiğince ilginizi çekmek ve becerebildiğimiz, görebildiğimiz kadarıyla nasıl bir katılım istediğimizi sizlere anlatmaktı.

Sizler ne edebiyatçısınız, ne sanatçı, ne düşünür, ne de mizahçı. Ne öyle olmanızı bekliyoruz, ne de düşünüyoruz. Oysa hepimizin var böyle bir yönü, belki kiminizin çok da güçlü. Bizim istediğimiz de o kadar aslında.

Gelin Makinacılar katılın bize. Hep birlikte üretelim, hep birlikte paylaşalım. Bu dergi hepimizin. Gelin dergimizi her sayıda biraz daha geliştirelim.

YAYIN KURULU

YILLIK ALACAKLARIN DİKKATİNE

SEVGİLİ ARKADAŞLAR,
YILLIK GİDERLERİMİZİ
KARŞILAMAK AMACIYLA
6 NİSAN 1990 TARİHİNE
KADAR 20 000 TL'Nİ
YILLIK KOMİTESİ
ÜYELERİNE VEYA
SN MEHMET AKTÜRK'E
(E 214) VERMENİZİ
RİCA EDERİZ.

YILLIK KOMİTESİ

HABERLER

* Prof. Dr. Udo Gamer 1989 -1990 İlkbahar döneminde ders vermek ve araştırma yapmak üzere bölümümüze geldi.

* Bölümümüz eski mezunlarından Dr. Cevdet Çelenligil araştırma yaptığı ABD'den dönerek bölümümüz termodinamik anabilim dalına Y. Doç. olarak atandı.

* Rektörlüğe bağlı olarak kurulması kararlaştırılan Meslek Yüksek Okulu Müdürlüğü'ne bölümümüz öğretim üyelerinden Prof. Dr. Alp Esin atanmıştır.

* Öğretim üyelerimizden Doç. Dr. Mehmet Çalışkan "International Congress on Recent Developments in Air and Structure Borne Sound and Vibration" adlı konferansa bildiri sunmak üzere 2-8 Mart 1990 tarihleri arasında ABD'ne gitti.

* İlkbahar dönemi yüksek lisans ve doktora sınavları yapıldı. 21 kişi yüksek lisans, 1 kişi de doktora programına kabul edildiler.

* Öğretim üyemiz Doç. Dr. Demir Bayka'nın bir oğlu oldu. Sağlıklı ve mutlu bir yaşam dileriz.

* Bölümümüz çalışanlarından Sn. Turan Kalender teknisyen olmuştur. Kendisini kutlarız.

* ME 407 tasarım dersinde yeni bir uygulama başlatılıyor. Bu dönem iki projenin prototiplerinin imalatı gerçekleştirilecek.

* Bölümümüz çalışanları sosyal odada düzenlenen bir toplantı ve Siteler'de tandır yemeği ile güz dönemi yorgunluğunu atmaya çalıştılar.

* Doç. Dr. O. Cahit Eralp'in verdiği ME 483 "Experimental Techniques in Fluid Dynamics" dersi seminerleri yapıldı.

SAYILARLA MAKİNA

Geçen yıl bahar döneminde bölümümüz zorunlu derslerindeki başarısızlık oranlarını gösterir tablo:

Ders	Toplam	FD-FF	Oran
ME 102	287	32	% 11
ME 202	353	71	% 20
ME 204	389	68	% 17
ME 206	392	153	% 39
ME 208	369	163	% 44
ME 210	313	110	% 35
ME 302	303	40	% 13
ME 304	320	59	% 18
ME 306	304	65	% 21
ME 308	298	77	% 26
ME 310	262	23	% 9
ME 404	253	27	% 11
ME 406	235	14	% 6
ME 407	253	12	% 5

Destekleri için:

İbrahim Aksoy, Atilla Arslan,
Fuat Ayrancıoğlu, Mehmet Erhun,

Emekleri için:

Müveyle Özari
Selçuk Tomaçoğlu
M. Emin Arı ME 4

TEŞEKKÜR EDERİZ.

YAYIN KURULU

İhsan Akyüz, Haluk Balkan,
Melis Candan, Mehmet Çalışkan,
Ersan Kahyaoglu, Hakan
Şerafettinoğlu, Hüseyin Vural

MOTOR HAMDİ DERT KÖŞESİ

Rumuz: Panik. "Hamdi Abi. Biliyorsun bölümde acayip bir şaşırtmaca politikası uygulanıyor. Sınav zamanı ve yeri sınav gününe kadar her an değişebiliyor, ve dahi hiç bildirilmiyor. Ne yapsak da sınavları kaçırmamak?"

-Evladım, atik olun. İstihbaratınızı geliştirin. Ne bu herşeyin kolayına kaçılıyorsunuz. Yok efendim sınavın zamanı, yeri şu kadar zaman önce belli olacak da, istediğin gibi hazırlanıp rahat rahat zamanında gideceksin de, yerini bulacaksın, sınav tıkrır tıkrır olacak, ooh, armut piş ağzıma düş. Çiftlik mi burası? Gözünüzü açın. Tetikte bekleyin. İçabında, dersi alıyorsun ya da almıyorsun, nerede gördün bir sınav dal içeri. Olur ya, arada bir-iki sınav kaçırdın, hiç takma, düşün ki girsene ne yapacaktın?

Rumuz: Kriko. "Sen büyüsun Hamdi Abi. Şimdi şöyle oluyor. Şu komşunun çamaşır makinası teklıyor, bu akrabanın arabasının çekişi düşük, arkadaşın teybi geri sarmıyor, efendim kapının kilit mekanizması sıkışıyor, dikiş makinası zigzagları çok aralık yapıyor...Tabi yahu, bizimki makinacı bir baksın...Hayda bre Hamdi Abi. Ne anlarm ben? Bana ne sonra değil mi?"

-Tabi yiğenim. Hay ağzına sağlık. Hani şöyle olsaydı, ne biliyim komşunun civatasının 20 Newtonluk bir alternating axial yüklemeye karşılık; akrabanın V hızıyla giden M kütleli arabasından düşen m kütleli bir istepne, sürtünmeyi de neglect ederek; arkadaşın P basıncındaki T sıcaklığına kadar ısıtılmış tenceresinin; ya da alt katla üst kat kalorifer hatları arasında yazılacak bir Bernoulli, sen söyle, örneğin şöyle directional derivative'i alınacak bir üçe üç matrix fonksiyonu, yok kardeşim, yok. Kimsenin gerçek sorunlarla uğraştığı yok.

Rumuz: Çenemi Seveyim. "Sevgili Hamdi Abi, uzun süredir peşinde koştuğum kızıdan bir tenis randevusu ayarlayabildim. Tenis oynarken bir de baktım tenis topunun raketlere çarparken kaybetmiş olabileceği enerji hakkında konuşuyorum. Şimdi yollarımız ayrıldı, herşey karanlık. Bana bir çare."

-Kardeşim kızlar, mızlar bunlar fani şeyler. Esas olan erkeklerdir. Şimdi sen otur bu kaybolan enerjinin irreversibility'sini araştır. Umut verici birşeyler bulursan bölümümüz enerji ihtiyacını, kortlarda kızların vurdukları toplardan karşılayabiliriz. Böylelikle hem kızları kullanmış oluruz hem de bir işe yaramış oluruz. Ho ha ha...

Rumuz: Repeat. "Muhterem üstat Hamdi Bey. Ben yılların yıldırmadığı bir makina öğrencisiyim. Bana bir tek ders gösteremezsiniz ki ben onu dördüncü kere almış olmyım. Öyle ki hani herhangi bir hoca derse giremeyecek olsa, kusursuz bir şekilde dersi verebilirim. Velhasıl kendim geçemiyorum. Hani en büyük odur dediler bir de sana danışayım dedim. Ne iş üstadım?"

-Bakınız. Hep söylerim. Çifte dikiş gitmekte sayısız fayda vardır. Hani sert konuşmak istemem. Fakat senin ki dikiş falan değil haroşe örgü birader. Artık dersler sana vız geliyor. Sen, tekrar etmekten, derslere karşı bağışıklık kazanmışsın. Bağışıklık sistemini zayıflatmayı dene. Nezle, grip, verem, zatürre, hiç olmadı AIDS.

Rumuz: Şok tedavi. "Dert ortağımız abimiz. Bir arkadaşımız var. Ruh sağlığı bozuldu. Psikiyatrist bir şok geçirirse kendine gelir dedi. Biz de bir hocayla anlaştık, çocuğa 80 beklediği sınavdan 0 verdi. Arkadaş bu işe çok kızdıysa da şok gerçekleşmedi. Neden gerçekleşmedi Hamdi Abi, niye?"

-Aman aman. Adam makinacı, beklediği nottan 80 not aşağı geliyor. Bu mu şok? Çocuksunuz çocuk. Siz yine bir hocayla anlaşın 50 beklediği sınavdan 51 versin. O zaman görün şoku...Beheey!

Rumuz: Sorunsuz. "Sevgili Hamdi abi benim öyle büyük sorunlarım yok. Günde beş saat uyuyorum ve akşamları televizyonda da reklamları seyrederim. Buna rağmen notlarım curve'un iki üstünde. Senden ricam, geçenlerde 403 sınavından evvel gördüğüm rüyayı yorumlaman.

Rüyamda, bir güzel kızla beraber güneşli bir havada bir çimenlikte oturuyoruz. Birden bire ortalık simsiyah oluyor ve kız da değişip Rüknettin Oskay oluyor. Bulunduğumuz yer meğerse "Psychrometric Chart" mış ben de "Dry Bulb-200, relative Humidity 50 %" noktasındayım. Birden bire korkup Td=constant line'nda yukarı koşmaya başlıyorum, arkamdan Rüknettin hoca, "simple, simple!" diye bağıyor. Sonunda Saturation line'na gelince ben condensate oluyorum ve aşağıya doğru düşüyorum. Uyandığımda ter içindeydim ve yataktan düşmüştüm. Bu ne anlama gelebilir Hamdi abi?"

-Sevgili evladım, sen hiç 403 dersinde Td=constant process gördün mü? Eğer rüyanda w=constant'la sensible heatingle sağa gidip oradan h=constant'la saturation line'na gitseydin ya da w=constant'la sensible coolingle saturated olsaydın o zaman 403'den yırtmıştın.

GÜLMECE

HAVA DURUMU (2. Sınıf Öğrencileri İçin)

Midterm'ler geçişli ve akışlı, müteakiben gözyaşı yağışlı olacaktır. FF rüzgarları şimdiden esmeye başlamıştır. Bu arada Dynamics kasırgası denilen sert bir rüzgar beklenmektedir (Zayıfların Dikkatine!). Sınıflar sis ve soğuk havanın etkisi altında kalacağından kopye görüş mesafesi daralacaktır. Öğrenciler değil kağıtları; sevgili hocalarını bile göremeyeceklerdir. En son yer ve atmosfer resatlarına göre EE 309 bölgesi günlük güneşlik olup, hissedilir derecede sıcaklık artışı beklenmektedir. MANUF. bölgesinde karla karışık yağmur yağacak, kafa kalınlığı imtihanlarda ölçülecektir. Strength bölgesinde ısı hiçbir surette sıfır derecenin üstüne çıkmayacaktır.

Bir üst sınıfa giden yollar tamamen kapalı olup bu bölgede daima don tehlikesi mevcuttur. Prob. olanların; zincir, çekme halatı, takoz bulundurmaları menfaatleri icabıdır.

Alim Erken ME 2

İNCİLER

- * Do your best, then I'll do my best.
N. Özgüven
- * When you are in tension, pay attention
B. Kılış
- * Sen babasın galiba, adamların var herhalde. (Not tutmayan öğrenciye)
- * Yahu şunu nasıl beceriyorsunuz, bana da öğretsenize. (Kalem çeviren öğrenciye)
E. Taşdemiroğlu
- * By one reason or another...
- * Bizim sınavlarımızdan 100 almaya çalışmayın, çünkü alamazsınız.
O. Yıldırım
- * Kaynanam bile sizden iyi yapar.
Ş. Bayvas
- * Quiz pozisyonu alın.
B. Doym
- * Sınavda üç tip soru var: bir, herkes yapar, iki, iyi bilen yapar, üç, ben bile yapamam.
S. Yahşi

Yıllık anketterinden derleyen,

İbrahim Kılınc ME 4

MAKİNA MUHABBETLERİ

- Eee abi, sonra hoca ne dedi?
- Ne diyecek, önce bi sustu, sonra "oğlum sen regular mısın?" dedi.
- Ne demek bu abi? "Sen manyak mısın?" der gibi
- Aslında hoca haklı. Sana şöyle açıklayayım: Eğer bir öğrenci Makina'da üçüncü sınıfa kadar F'siz gelmişse onda mutlaka bir miktar "elastic deformation" olmuştur. Bunun etkisi geçicidir. Ama eğer "üçün birini" yani üçüncü sınıfın ilk dönemini aldığı zaman oluşan stress Sy'dan büyük olursa öğrencinin kafasında veya ruhsal yapısında birtakım "plastic deformations" oluşur. Bu ne demek? Bu demektir ki sonuçta halk arasında "kafayı yeme" olarak tabir edilen "fracture" oluşabilir. Ayrıca bir de öğrenci üzerindeki stress'in değişmesi durumu vardır, yani "alternating stress". Bunun kaçınılmaz sonucu "fatigue" dir. Ama öğrenciyi hep "compression" da tutarsen "compressive stress" ler "fatigue" yapmayacağından hiçbirşey olmaz. Bu durumda bir öğrenci için en "critical point" derslerin gevşediği zamanlardır. Eğer öğrenci sınav, quiz, laboratuvar, proje, lab raporu, ödevler etc. den zaman bulup sinemaya, tiyatroya, bakkala falan giderse işte o zaman "Makinacı'nın Ölenemez Düşüşü" başlar. Eğer düşene kadar yolda paraşüt açılırsa belki bir kurtarma umudu (F' siz prob.) olur ama sınıfta hocaya "Projeleri yaparız ama beleşe olmaz önce fiyatla anlaşalım. Ne demişler " Para Peşin Kırmızı Machine, okey mi?" diye soran çocuğun paraşütü açılmamış.

- Sınav nasıldı abi?
- Eh fena diil, ama şöyle bi ton açığının biraz daha kalın çizgilisi olsaydı ...
- Bırak şimdi, nasıl geçti?
- Ben sınavda konuşurum aslanım ama şunu açık, seçik ifade edeyim ki genel ortalamamın altındayım. Aslında ortalamayı düşürmekle bütün arkadaşlara hizmet etmiş oluyoruz ama ben tek başıma yeterli olamıyorum.
- Aslında benim ortalamayı düşürmek için daha iyi bir fikrim var.
- Bölüme dışardan kız transferi yapalım. Bak o zaman ortalama ne oluyor.
- İyi diyorsun da kız transferi, heat transfer'e benzemez. Nasıl yapacağız?
- İşletme ve beşeri bilimler hepsine zorunlu seçmeli çizim dersi koyduracağız.
- Baravol!

Mustafa Gürsel Toper ME 3

BELKİ BİRAZ RENK, ANCAK BOL IŞIK, BİR DE YENİ DİL AMA İLLE DE İNSAN

Bilirim, uzun yazılar pek okunmaz. Hele de dergilerde. Okumayın, bırakın siz de! Ne o? Israrla devam ediyorsunuz demek. Siz bilirsiniz.

Goethe'nin güzel bir sözü vardır: "Hayata katlanabilmek ve ona yenilmemek için onunla uzlaşmayı öğrenmek gerek" (Bu yazıya katlanabilmek için benle uzlaşmanız gerektiği gibi). Goethe gerçek bir sanatçıdır. Öyle ki öldükten bir asır sonra bile, Ekrem ve Cemil Reşit Rey Beylerin "Lüküs Hayat" operetinde, adının Türkçe'deki anlamından dolayı bir espri konusu olmuş, böylece bizim tiyatromuza da hayattayken aklına bile gelmeyecek bir katkıda bulunmuştur.

Goethe de nerden çıktı diyorsunuz belki? Madem inella ve ısrarla bu yazıyı okuyorsunuz ben de size bir açıklama yapayım yazının devamı tiyatro üzerinedir. Goethe de Faust adlı muhteşem oyunuyla bu sanata damgasını vurmuştur.

Tiyatro ... nedir tiyatro? İnsanı, insana insanla anlatan tek sanattır. Goethe de son yıllarında yazdığı A.G. Von Stragenoff'ta "Hayatı sanattan üstün tutarım, sanat onu yalnızca süsler" der. Şu halde tiyatroya yaşamın bir süsüdür. Böylelikle de elimizde tiyatro üstüne bir tanımımız oldu.

Tiyatro deyip de Sheakspeare'i atlamak olur. aksız. bu büyük sanatçı sanatının içinde öylesine yoğrulmuştur ki tiyatroyla beraber iki yarım olmadan bir bütün oluşturmuştur. Ama ne yazık ki bu büyük yazarın tiyatroyla ilgili düşüncelerini bilmiyoruz, ancak "Hamlet"te oyunun kahramanlarından birine söylediği replikten bir tanım daha çıkarıyoruz: "Tiyatro, iyilerin iyiliklerini, kötülerin kötülüklerini gösteren, dünyaya bir ayna tutandır".

Çağdaş yazar Bertolt Brecht'in bir dördüğü de tiyatroya ve tiyatrocılara tanım olabilir:

- Çıkin ışığa
- Buluşabilenler
- Sevindirebilenler
- Değişebilenler

Bir de bizden bir tanım koyalım, ne dersiniz? Tarık Dursun K. "Bağışla Onları" adlı romanında kahramanlarına sık sık yineletiyor olduğuna göre kendi de bu fikre inanıyor olsa gerek ve o tiyatro için yapılan tanımların en güzelini yapıyor:

"Tiyatro bir mekteptir, büyümüş insanların mektebi."

En güzel, en uzun, en kapsamlı, en anlamlı sözcük grupları bile yetersiz kalıyor bu güzel sanatı tanımlamaya. Aslında bu konuda da Goethe'ye hak vermemek olanaksız; Lehrjahre'de diyor ki, "Tiyatro'dan çok söz edilir, ama sahnede bulunmuş olmayan onun ne olduğunu tasavvur edemez".

Devamı 4. sayfada

"ADVISOR" MI DEDİNİZ?

O'da kim? Hani şu dönem başlarında pembe kartımızı almak için gittiğimiz öğretim görevlisi mi? Ha! Bir de Add-Drop'ta uğruruz onlara, değil mi?

Advisor, Türkcesi danışman. Öğrencilerin, dersler ve bölüm içinde karşılaştıkları sorunlara çözüm bulmalarında yardım isteyebilecekleri öğretim üyesi.

Yanlış anlaşılmasın, burada ne danışmanları eleştiriyoruz ne de öğrencileri. Ancak, bölümdeki kaç öğrenci kendisine sağlanan bu imkandan yararlanıyor. Kimler danışmanı ile sürekli iletişim halinde?

Şimdi diyeceksiniz ki, suçlu yoksa sorun nereden kaynaklanıyor. Suçlu tek tek kişiler değil üniversitenin yapısıdır.

Üniversite denince akla araştırma yapılan bilgi merkezleri geliyor (Ülkemizde üniversitelerin bir sosyal etiket olarak görülmesinin dışında). Çağdaş üniversitelerde danışmanların görevleri yukarıda saydıklarımızla bitmiyor.

Danışmanlar öğrencilere araştırma yapabilmeleri için ortam yaratıyor, konu seçiminde yardımcı oluyorlar. Pekiyi, bizim bölümümüzde niye böyle değil diye hayıflanmak yerine soruna çözüm arayabiliriz.

Bence öğrenciler dersleri ve bölümde karşılaştıkları sorunları danışmanları ile tartışmalılar. Aralarındaki iletişimi sürekli üst düzeyde tutmalılar. Bölümdeki ders yapısı ve sayısı değiştirilerek, öğrencilerin daha çok araştırmaya yönlendirilmeleri gerekir.

Eğer üniversiteyi etiket görüntüsünden kurtarmak istiyorsak en azından son sınıf öğrencilerinin kendi ilgi ve isteklerine bağlı olarak seçecekleri derslerle belirli konularda daha yoğun bilgi sahibi olmaları sağlanmalıdır.

Okan Dinç ME 2

MEZUNLARIMIZA

Aylık dergimizin
sizlere sürekli
ulaşmasını istiyorsanız

Türkiye İş Bankası
O.D.T.Ü. Şubesi

4229 300

0258175

no'lu hesaba
yıllık abone tutarı
15000 TL
yatırmanızı rica ederiz

Belki biraz renk ... 3.sayfadan devam

Ama bizler onu koltuklarımızdan da sevebilir ve anlayabiliriz.

Tiyatro'yu anlamak için Tarık Dursun K.'nın "Bağışla Onları" adlı romanına bir kez daha göz atalım. Kitapta kimliği açıklanmayan başkahramanın bir saptaması gerçekten kayda değerdir: Şöyle yazıyor bir mektubunda kahraman "Bizden başka milletler, halk için nasıl hastane, aşı ve okul gerekiyorsa, bir de tiyatro gerekir diye düşünmüşler ve yapmışlar". Oysa bizim halkımız hep uzak durmuştur tiyatrodan. Sanırım eğitim ve eğitilmekten korkmuş, kafalarının içlerindeki ağırları yırtıp örümcekleri ürkütmekten çekinmiş olacaklar. Ne yazık ki bu nezaletin izlerini yaşıyor ve ne acıdır ki yaşıyoruz. Her neyse direklerarasının o eğlenceli atmosferi, Afife Jale'nin cesur adımları ve sonuçta Atatürk'ün büyük desteği ile Darülbeyaz'ı tekrar açılmış ve geç de olsa büyümüş insanların okulu olan Tiyatro artık alayının yanında okullu sanatçılara da kavuşmuştur.

Atatürk, Türk tarihinde çok önemli bir yerdedir. Bu tartışılmaz gerçeğe bir kanıt da Atamızın sanat konusundaki duyarlılığıdır. Halkevinde oynanan bir oyun sonrası oyunculara Ankara Palas'ta bir davet verir ve o davette oyuncularla yaptığı bir sohbetten sonra kalabalığa dönüp o çok iyi bildiğimiz sözünü söyler.

"Efendiler, hepiniz mebus olabilirsiniz, vekil olabilirsiniz, fakat sanatkar olamazsınız!"

Bu fikrin yurdumuza gelmesi çok uzun zaman aldı ve yerleşmesi de hiç de azımsanamayacak kadar uzun sürdü. Böylelikle neden geri kaldık diye gözyaşı dökenlere bir sebep de biz sunmuş olalım.

Yazımıza Özdemir Nutku'nun Ekonomik Kalkınmada Tiyatronun Rolü" isimli makalesinden bir örnek ile son verelim de yırtamadığımız örümcek ağlarının önemini bir kez daha vurgulayalım.

İkinci Dünya Savaşı'nda hava saldırılarında bombalarla yerle bir olmuş Almanya'nın kısa bir süre sonra Avrupa'nın ekonomik açıdan en güçlü devletlerinden biri durumuna gelmesi üzerine Federal Almanya'nın ilk başkanı Konrad Adenauer'e Alman mucizesindeki ekonomik kalkınmayı neye borçlu olduklarını sorduklarında Adenauer şaşırtıcı bir yanıt vermiştir:

"Tiyatroya! Onun için herşeyden önce tiyatro binalarımızı yaptık." Aslında hiç de şaşırtıcı bir yanıt değildir bu. İkinci Dünya Savaşı'nın külleri altında kalan tüm gelişmiş ülkelerde ilk onarılan ve yeniden yapılan binalar tiyatro ve opera binalarıdır.

İşte böyle. Size bu yazıyı okumayın demiştim. Madem okudunuz, sizi tiyatroya davet ediyorum. Aşı, sigarayı bırakma, doğum kontrolü, okuma yazma kampanyaları var ya ..., hayat okuluna davet eden kampanyayı da ben açıyorum.

Hadi, hadi dostlar tiyatroya ...

Gülden Alkoçoğlu ME 3

HIÇ OLMAZSA BİRİ

Sokağa çıkıp bağırmalı demeli ki

Benim bir ışığım var.

Bir YANIP bir sönen.

Bu yüzden arada bir yolumu göremem.

Hiç olmazsa biri,

biri irkilmeli duyunca.

Sesi titremeli heyecandan:

Benim bir ışığım var,

bir sönüp bir YANAN ...

Temmuz 1988, Barış Bıçakçı ME 3

MANOLYALI KIZ

Sen orada kale içinde bir evsin,

kapın penceren yok.

Renksiz ve yıkık dökük,

Sarhoşlar yatıp kalkar en çok.

Her rüzgarda biraz daha yıkılırsın,

biraz daha unutulur canlılığın.

Sen neden hala o evsin?

Neden gelen gidenin olmaz?

Neye inat ayaktasın,

bırakıp gidiyor seni yaşamın!

Kasım 1987, Barış Bıçakçı ME 3

üniversitelerdekilerin üç katı ücret alıyorduk. O yüzden de, yurt dışındaki bütün değerli Türk hocalar seve seve geliyorlardı. Amerika'da aldığı ücretin yarısını burada alan koşarak gelir, bugünkü gibi sekizde birini değil. Bir ülkede belli bir beyin ortalama düzeyini tutturmak gerekiyor. Bunu arttırmak için de üniversitelerdeki eğitime ağırlık vermek gerek. Yoksa ticaretle bu işler dönmez. Durmadan sanayi ihracatımızın arttığını söylüyorlar. Avrupa'dan makinelerini getiriyorsun, burada bir düğmeye basıyorsun. O makineleri çalıştıran elektrik bile dışardan gelmiş makinelerin ürettiği elektrik. Ondan sonra üstüne Türk Malı yazıyorsun. Olmuyor bu Türk Malı. Ucuz işçilik sayesinde ihracat yapılıyor. Türk insanı ucuz çalıştırılıyor. Başka birşey değil. Zengin ülkeler bugün dışarıya teknoloji ihraç eden ülkelerdir, ucuz sanayi işçiliği değil.

- Peki hocam, roketler başarıyla fırlatıldıktan sonra büyük bir sessizlik olduğunu söylediniz. Bunun yanı sıra sizi karalamak isteyenler oldu mu?

- Maalesef oldu. Çok cahilce eleştiriler aldık. Yok duman bırakıyormuş da yerini belli edermiş. Oysa az kişiydik, paramız azdı. Henüz bir yakıt geliştirebilmiştik, yüzlerce yakıt geliştirebilirdik. Sonra yalan haberler çok çıktı. Bandırma'da bir roket kulübü varmış. onlar da sizin roketi yaptılar denildi. Biz de şaşırdık. Kalktık, gittik. Ne yapmışlar biliyor musunuz? Amerikan roketlerini almışlar. Üstüne tenekelerle lehimlemişler. Ay-yıldız koymuşlar. onu atıyorlar. Utanmadan "biz yaptık, diyorlar. Sonra beni bu çalışmalar üzerine bir söyleşiye çağırdılar. İşte anlattım. Biri kalktı oradan dedi ki "Yani birşey mi katı yakıtlı roket yapmak, alırsın bir boru, koyarsın içine kara barut, kapığını da kapatırsın, ateşlersin. Oldu sana katı yakıtlı roket." Yapsaydınız ya! dedim. Ne dedi biliyor musunuz? "Yaptık ama patladı" dedi. Bütün millet güldü tabi. Üstelik bu şahıs çok üst düzeyde biriydi.

- O günkü gazeteler projenin büyük bir gizlilik içinde yürütüldüğünü yazdılar. Gerçekten bugün hala pratikte sır sayılabilecek bazı kilit yöntemler ORDOT roketinde başarıyla bulunup, denenmiş miydi?

- Oradaki gizliliğin amacı şu: Biz dünyanın bilmediği birşeyi yapıyorduk. Ama kitaplarda da yazmayan bazı bilgileri gerçekleştirdik. Kitaplarda yazsaydı, bugüne kadar herkes yapardı. Fakat asıl orda gizli tutmaya çalıştığımız, yabancı kaynakların ve kişilerin bu çalışmalarını duymamasıydı ki gölge etmesinler. Aslında biz gazeteyle de vermeyecektik. Fakat Silahlı Kuvvetler ve Hükümet parasal yardımı kesince, bari dedik bu işi Türk Milleti'ne maaledehim. Böylelikle gazeteler bunu büyük başlıklarla bastılar. Bunun sonucunda etraftan para ve mektup yağmaya başladı. Biri çok ilginçtir. Biliyorsunuz postacılar en düşük düzeyde ücret alan kimseler arasındadır. Adana'dan bir postacı diyor ki "Karağün için sakladığım bir 450 TL'm vardı. O kadar heyecanlandım ki ağladım. Bu parayı size verilmek üzere Milliyet'e yolluyorum". Adamın parasını geri gönderdik tabi. Bir kere bu iş 450 TL'yle olmaz. Bundan başka biz o zavallı postacının parasını değil, o adamcağızın duyduğu duygunun onda birini duyacak üst düzeyde bir yetkili arıyorduk.

- Sayın hocam, o günkü gazeteler bölümde bir rüzgar tüneli dahi olmadığı için projenin aerodinamik hesaplarında birçok varsayımlar yapıldığını, ama tüm bunlara rağmen projenin başarıyla sonuçlandığını yazmışlar. Demek ki, olanaksızlıklar içinde dahi sonuca ulaşabilmişsiniz. Deneyimli ve başarılı bir bilim adamı, hocamız ve meslektaşımız olarak bize nasıl bir yaklaşım önerebilirsiniz? Biz gençlere ne gibi görevler düşüyor?

- Gençlere şunları söylemek isterim: Tüm güçleriyle, gayretleriyle en iyi şekilde yetişmeye çalışsınlar. Mesleklerini çok iyi öğrensinler. Hiçbir şekilde umutsuzluğa kapılmasınlar. İş ciddiye almaları, etrafı da toz pembe görmemeleri gerekir. Özellikle Türkiye'nin geleceğine çok olumlu etkisi olacak konularda, içerden ve dışarıdan müdahaleler olabileceğini unutmamaları ve bunu dikkate alarak, stratejilerini ona göre değiştirmelerini tavsiye ederim. İyi niyetle çok çalışıp, birer vatan ve milletsever insan olmaları lazım. Bize düşen budur. Bütün gençlere, bu arada özel olarak öğrencilerime sevgilerimi sunuyorum, hepsine başarılar diliyorum.

Zaman darlığı ve bazı olanaksızlıklar yüzünden, projelere emek vermiş olanlardan, başta Süha Selamoğlu, Orhan Kural, Ömer Anlağan ve Elektrik Bölümünden Canan Toker olmak üzere diğer bütün öğretim üyelerinden, görüşlerini alamadığımızdan dolayı özür dileriz. Roket fırlatılışlarının filmlerini göstermek ve öğretim üyelerimizi bir panelde toplamak için çaba harcamaktayız. Ayrıca o günün gazeteleri ve diğer bazı belgeler de "Mavi Oda"da sergilenecektir.

Melis Candan - Ersan Kahyaoglu ME 4

KONU İLE İLGİLİ OLARAK DÜZENLENECEK PANELİN
KONUKLARI, TARİHİ VE YERİ
BÖLÜM PANOLARINDAN DUYURULACAKTIR

çok zayıf bir noktamız ve tank hareketine çok uygun olduğunu seaptık. Anti-tank güdümlü mermi olarak, o zamanki tanklara göre etkili olan kobra silahları vardı. İncelemelerimizde, zırh delici bir başlığı bulunan ve vurucu gücü çok fazla olan bu silahların roket ve motor kısmının ise oldukça basit olduğunu gördük. Şimdi olduğu gibi o zaman da bütün silahlar dışarıdan geliyordu ve bir hayli de döviz veriyorduk. Ben onun üstesinden geleceğimizi tahmin ettim. Üniversiteye geldikten sonra çalışmalarımı bu doğrultuda da sürdürdüm. Çünkü Türkiye için yararlı olabileceğini düşündüm (Zira Kıbrıs olayları sırasında Türkiye'ye onur kırıcı bir silah ambargosu uygulandı, adeta cezalandırılmıştık*). O nedenle biz "kendi silahını kendin yap" düşüncesiyle, katı yakıtlı roket yapmak için uğraşmaya karar verdik. Biz ODTÜ'de çalışmalarımızı yürütürken bir yandan İTÜ sıvı yakıtlı roketler üzerinde, diğer yandan da MKE Kurumu jet savaş uçaklarının JATO (Jet Assisted Take Off) tabir edilen üniteleri üzerinde çalışıyorlardı. Sonradan İTÜ'deki çalışmaların teorik düzeyde kaldığını ve tek bir motor denemesi bile yapılmadığını öğrendik. Biz burada ODTÜ Makina Bölümü ve Elektrik Bölümü birlikte 15 kişilik bir grup oluşturduk. Önce katı yakıtlı çalışan bir sevk motoru yapalım dedik. Bunun için de MKE Kurumuyla işbirliği yapmaya karar verdik. Çünkü onlar daha önceden Üniversitemizle iyi ilişkiler kurmuştu ve silah sanayimizin içindedirler. Yapacağımız silahın boyutlarını da kobra silahına benzer seçtik ve onları kullandıktan sonra tekrar kullanabilelim dedik. Bunların herbiri o zamanki parayla 10.000 TL kadardı. Bugünkü para değeri ile 100-150 milyon kadar olmalı. MKE Kurumunun yaptığı yakıtlı yapılan denemeler sürekli patlamayla sonuçlanıyordu. Bunun üzerine biz de devamlı tavsiyelerde bulunuyorduk. Fakat bizi pek dinlemiyorlardı. Yani fazla ciddiye mi almıyorlardı, yoksa ellerinden mi gelmiyordu artık bilemiyorum. Daha sonra bizi heyecanla Elmadaga çağırılar, Fransa'dan Mr.Moroe gelmiş ve bazı yanlışlarını söylemiş. Gittik, dinledik ve sonunda dedim ki: Mr.Moroe size 5 yanlış saymış. Biz size 10 tane saydık ve 5 tane de bunların içindeydi. O zaman hayretle yüzümüze baktılar. Yani bizim milletimizde maalesef bir yabancı hayranlığı var. Bir kere kendimize güvenmiyoruz. Kendi insanımızdan şüpheleniyoruz. Hep böyle yabancının söylediği çok önemli birşeymiş gibi önemsiyoruz. Kendi içimizdeki belli konularda bilgi sahibi kimselere güvenmiyoruz. Bu çok kötü bir tarafımız bence. Fakat bu bir yerde de şuradan kaynaklanıyor: Millet olarak henüz bilgi seviyemiz çok düşük, olur olmaz yarı cahiller büyük işlere kalkışıyorlar, beceremiyorlar. 100 işten 99'u olmayınca bu bir tanenin de olmayacağı kenisi uyanıyor tabii. Neyse ... Biz MKE Kurumundan bir sonuç alamayacağımızı anlayınca, kendi yakıtımızı yapalım dedik. Ama üniversiteye nitrogliserin sokamayacağımız için yakıtı asfalt bazlı yapmaya karar verdik. Çünkü nitrogliserin bildiğiniz gibi çok tehlikeli, sarsıntıyla patlayan bir madde. Yani burda yaptığımız silah olunca özellikle tamamen bağımsız olmamız gerekiyordu. Ona önem gösteriyorduk. Bütün proje için Hava Kuvvetlerinden 140.000 TL sağladık. Bunun 55.000 TL'sini roket denemelerini yaptığımız, çift techizalı demir beton korunga için harcadık. Burada ayna tertibatıyla roketi görüyorduk, fakat patladığı zaman parça tesirine maruz kalmıyorduk. 1.5 yıl kadar uğraştıktan sonra nihayet başarılı olduk. Yaptığımız statik denemeler bulduğumuz yakıtlı son derece iyi sonuçlar vermeye başladı. Bu arada bizim ORDOT adını verdiğimiz anti-tank güdümlü merminin aerodinamik hesapları, kanallar ve diğer aksamı ve Elektrik Bölümü tarafından da güdüm kontrol sistemleri yapıldı. Biz hidrolik bir sistem düşündük, onun elektrik analogunu Elektrik grubu yaptı. Bunlardan başka, daha roket motoru bitmeden bir paraşüt başlığı yaptık. Yalnızca Köyü'nün arkasındaki taşocağında geliştirdiğimiz lastikli bir mançonik sayesinde roketi atıyorduk. Roketin içinde bir zaman mekanizması ve ivmeli ateşleyici vardı. Böylece paraşüt açılıyordu. Herşey hazır. Bir de roketimizi dinamik şartlar altında deneyelim dedik. Böylece üniversitenin çöplüğünün bulunduğu Beytepe tarafında bir rampa hazırladık ve roketlerimizi başarıyla fırlattık.

- Gazeteler ORDOT projesinin, savunma silahları veya meteorolojik sondaj roketlerinin prototip üretimine geçilmesi yolunda çok önemli olduğunu yazmışlar. Bunun yanında siz de roketin daha da geliştirilebileceğini açıklamışsınız. Tüm bunları düşündüğümüzde, sonuç olarak bu çalışmalarınızın ve emeklerinizin boşa gittiği, pojenin yarım kaldığı söylenebilir mi?

- İlk roketler uçtuğunda biz son derece mutlu olduk. Fakat bizi hayretlere düşüren, etrafımızda birdenbire oluşan ölüm sesizliği oldu. Biz bekliyorduk ki "Bravo! İşte oldu! Artık size inandık. Para verelim, bitirin bu işi, elimizde bir anti-tank güdümlü mermi olsun" denecek. Tamamen tersine bir durum oldu. Bu sırada MKE Kurumunun JATO çalışmaları başarı ile sonuçlandı. Bunun başında olan kişinin bizimle yakın teması vardı. Burada yakıt üzerine aynı kitapları bilgi topluyorduk. Baktık, bu kişi görevinden alındı. Bize istediğimiz parayı, Harp Sanayii Dairesi Başkanı bir amiral vermeye kalktı emekliye sevk edildi. Bizim etrafımız bir garip sessizlik, "acaba biz kimin hesabına çalışıyoruz gibilerden" bizden şüphelenilmeye başlandı. Çok garip şeyler oldu. Dışardan ise büyük teklifler yağmaya başladı. Ben de en sonunda kalktım yurtdışına gittim.

- Hocam biraz daha açık söylemek gerekirse, belki de Türk yönetimine dışarıdan bir baskı olmuş olabilir mi?

- Onu bilmiyorum. Onu yukarıdakiler daha iyi bilir. Bana sormayın.

- Almanya'da kaldığınız iki sene boyunca bunu devam ettirecek çalışmalarınız oldu mu?

- Almanya'da ben ne yapabiliyordum, üniversitede ders verdim. Sonra ekip burda, herşey burda. Mühendisler sadece kâğıt-kalemle çalışmaz. Bakın, ben Sedat Simavi Vakfı'nın bilim jürisi üyesiyim. Dikkat edin, bilim ödülü alanların içinde birisi dışında daha hiç Mühendislik Bilimleri'nden kimse çıkmadı. Türkiye'de araştırmaya hiç para harcanmadığı için ele gelecek bir çalışma yok. Hani akılsız mıyız, bilgisiz miyiz? Değiliz. Son derece zeki ve çalışkan insanlarımız var. Fakat imkan vermezseniz birşey yapamazsınız. Biz roket çalışmalarına girdiğimiz zaman üniversitenin en parlak dönemi, araştırmalara yeterince para ayrılıyordu. Biz öğretim üyeleri, diğer

<*> Kıbrıs çıkartması yıllar sonradır (1974) ve ne yazık ki o sırada öz malımız roketler yoktu.

AYNASIZ YAZI

Bırak onların olsun aynadaki aksin,
Benim istediğim olduğun gibi sensin.

Dergimizin geçen sayısında "Aynaya bakmak ister misiniz?" adı altında bir anket çalışması yayınlandı. Yapılan çalışmanın konusundan sorgulama yöntemine kadar ne bilimsel bir kaygısı, ne de böylesi bir savı var. Anket günlük dilin sıradanlığı ile, ama son derece içten sorulmuş sorular ve buna koşut olarak verilmiş yanıtlardan oluşuyor. O halde biz de yazı üzerine düşünmeyi bu koşullarda yapalım.

Günlük yaşamın içinde bir dolu soru sorarız. Sorgulamanın amacı belli; öğrenmek, bilgilenmek, olayların, görüntülerin biraz daha derinine inmek. Soru sormak iki yönlü bir eylemdir. Hem sorgulanan şey hakkında öğreniriz, hem de soruyu yanıtlayan hakkında. Masalı hepimiz anımsarsınız. Mendebur üveyanne sihirli aynaya sorar, "Ayna, ayna benden güzel var mı bu dünyada?". Ayna yanıtlar, "Var, o da Pamuk Prenses". Bu bir masal, her masalın bir kahramanı vardır, bununki de Pamuk Prenses. Masalın kuralı belli, kahramanı kimse en güzel odur. Her günün bir masalı vardır, her masalın bir kahramanı ve aynalar hep masal kahramanına "en güzel" der.

Makina eğitimi zor mu? Üniversite bir eğitim, öğretim, araştırma, eleştirme, sorgulama ortamıdır. İnsanın tarih içinde ürettiği en özgürlükçü kurum. Bir meslek edinmenin ötesinde bireyin yüceltiği, içinde yaşadığı toplumu tanıdığı sonuçta aydın bir insan olarak yaşama katıldığı yer. Bir değişimdir, üretimdir, aydınlanmadır üniversitede okumak ve tüm bunları insanın sahip olduğu tek bir şey başarır, başarırsa eğer, o da düşünmesi. Ne ki, düşünmek, insanı insan olarak yücelten düşünmek, insan yaşamının en zor eylemidir.

Düşünmeden öğrenmek olur mu? Olur ama sanırım ona biz çokça ezberlemek, bellek diyoruz, bunu yapana da ne aydın diyoruz ne de bunun yapıldığı yere üniversite. Öğrenmek zordur, özveri ister, bir bedeli vardır. Yoksa eğer, ya öğrenilecek bir şey yoktur ortada, ya da öğrenmeye geçecek. Sorarım size, ağaç gölgesinde oturup uyuklamayı, boş konuşmayı, para şingirdatmayı ne zaman öğrendiniz? Umarım çok zor olmamıştır tüm bunlar sizin için.

Her günün bir masalı, her masalın bir kahramanı, masalına göre kahraman. Masallardan bir masal, masal bu ya, bir de kahramanı varmış. "Şamataci", "sempatik", kurnaz ve işbilirmiş. Ahmaklar ülkesinin en akıllısı, en yeteneklisi, en sağduyulusu oymuş. Hak aramayı değirmendekilere, su getirmeyi deredekilere bırakmış. Elbette bir de aynası varmış. O da sorarmış, "Ayna, ayna, güzel ayna, kim "asosyal", kim en "asık yüzlü", kim en "sinirli", "ciddi" bu dünyada. Ayna yanıtlarmış "Senden başka herkes, senden başka herkes". Masalın sonunu bilmiyorum, öğrenmeye de değmez diyorum.

Bizler "sınırlı sosyal" ilişkileri olan insanlarız! Daha

açıkçası pek "popüler" değiliz. Çağıyla yüzleşmekte geç kalmış bir toplumun içinde mesleğimizi bir şeylere omuz vermek üzere seçtik. Geleceğimizi, düşlerimizi, ekonomik kaygılarımızı burada aramaya karar verdik. Yaşadığımız toplumun gönencinin, ilerlemesinin, bütünleşmesinin bu çağda ancak yetkin bir teknoloji ile olabileceğini erkenden farkettilik, bunun yollarını, nasıldığını aramayı kendimize iş edindik. Kimse zorlamadı bizi, yine de biz zoru seçtik. Çok "sosyal" değiliz. Onca dersten ve öğrenilecek onca önemli şeyden zaman kalırsa bildiğimizce, gönlümüzce eğleniriz. Ne yapalım, biz de başka türlü "sosyal" olmayı seçtik.

"Ders düşkünü" değiliz, öğrenme meraklısıyız. Biraz farklı gibi. Düşkün değiliz biz, yalnızca düşünürüz. Öğreneceğimiz şeyler "bina okuyup" anlaşılıyor pek. Ola ki vardır öyle öğrenilen şeyler de ama biz başka masalın kahramanıyız.

Biraz "dağınığ"ız. Jean Piaget'yi evinde ziyaret eden bir gazeteci soruyor. "Efendim, odanız felaket düzensiz, nedir bunun nedeni?". Piaget, "Dostum" diyor "hiçbirşey düzensiz değildir, herşeyin bir düzeni vardır yaşamda. Sen yalnızca uzaysal düzene bakıyorsun, oysa başka başka düzenler de vardır. Ben zamansal düzeni yeğliyorum, o kadar." Bizler de öyle. Zamanı olan, uzaysal düzeni düşünsün. Biz yerden yana kaygıları bir yana bıraktık şimdilik, bizim zamanımız değerli.

"Asık yüzlü" olabiliyoruz, pek günün moda şakalarını izleyemiyoruz. "Çok ciddi"yiz" çünkü sorumluluklarımız var, herşeyden önce kendimize karşı, bu da bizi zaman zaman "sinirli" yapabiliyor. Ama gerçekten bizi böyle görüyorsan dostum, korkarım sen biraz fazla masal dinliyorsun, okuyorsun demeye dilim varmıyor nedense.

Bizler inci tanesi olarak girmedik bu üniversiteye, düşünmedik de böyle olduğumuzu. Düşünsek burada işimiz ne, bir kolyeye takılırdık elbette. Sorun bir şey olmaksa, zümrüt taşı, inci taşı değil, bizler değirmen taşı oluruz olsa olsa. Döndükçe öğüten, öğüttükçe dönen, ürettiği ile bir işe yarayan. Yok inci taşı daha makbulse eğer kötü değirmen taşından, aramayı bilen arar, bulur onu saklı bir köşemizde. Biz teşhir meraklısı değiliz dostum. Yine de bir kaygım var, üniversitemizin incileri çıkarken, midye taşına dönüşmesinler aniden.

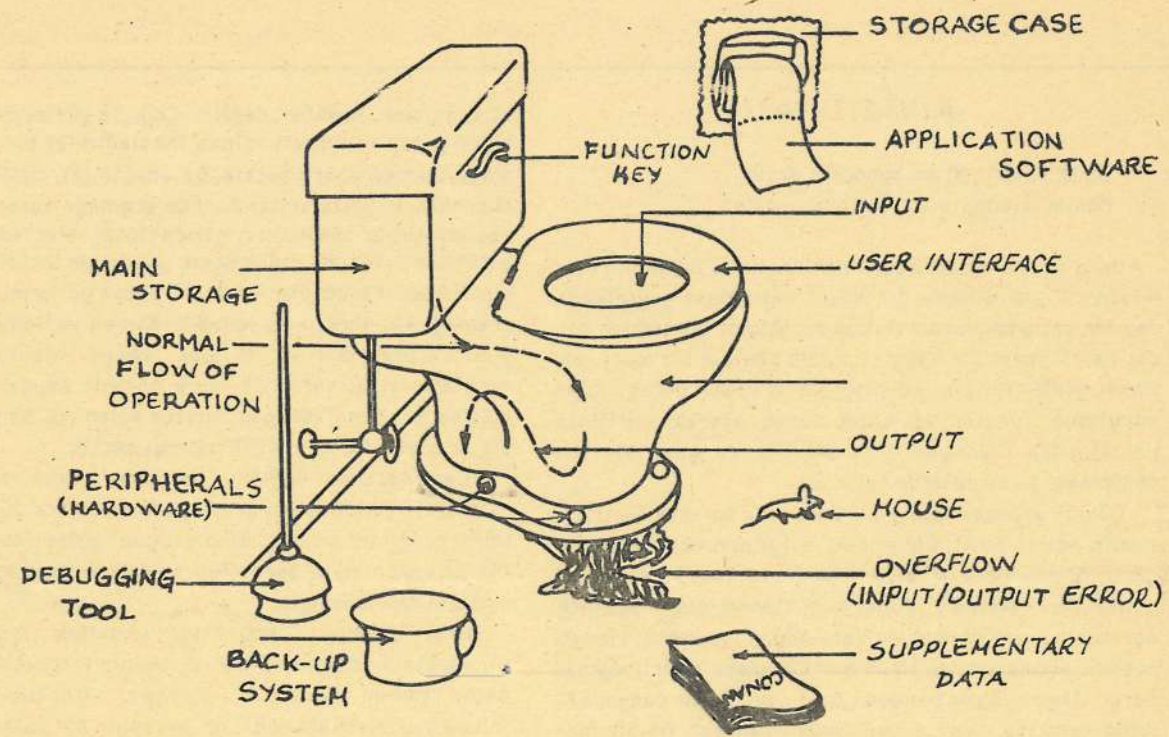
Benim söyleyeğim bu kadar. Güzel bir anketti bu doğrusu. Hem keyifle, hem düşünerek okudum, hem de biraz özeleştiriye yol açtı bende. Eminim siz de düşünmüşsünüzdür biraz da olsa bunların üstüne. Yazıya dökmediniz, yanıt da vermediniz ama ben eminim, düşünmüşsünüzdür. Yine de şöyle yazmak geliyor içimden. Dostlarım, masal da olsa söylenen, birisi kuyruğunuza basarsa bağırın, yoksa kuyruğunuzdan olursunuz. Alt tarafı bir kötü kuyruk ama kuyruk da olsa bu sizin fazlanız, değerini bilin. Bırakın kuyruk acısını kuyruğu olmayanlar olmadıkları için duysun. İyisi mi ozana özenip Dante ile kapatmalı sözü,

"Segui il tuo corso, e lascia dir le genti."

"Sen yolunda yürü ve bırak ne derlerse desinler."

Dostlukla.

Hakan Şerafettinoğlu ME 9

	MARCH					APRIL				
M		5	12	19	26		2	9	16	23 30
TU		6	13	20	27		3	10	17	24
W		7	14	21	28		4	11	18	25
TH	1	8	15	22	29		5	12	19	26
F	2	9	16	23	30		6	13	20	27
ST	3	10	17	24	31		7	14	21	28
SU	4	11	18	25		1	8	15	22	29

IVME SADECE DERGI VE POSTER VERİR.!

